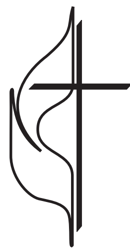
Nr. 4 (111) Oktoober-november-detsember 2013

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

John Wesley Meie Issanda mäejutlusest

Noorte jõulusõnum

Meie oma seminar

Misjon Eestis ja Etioopias

Lastelaegas: nuputa ja võida auhind!

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 4 (111) 2013
Hind 3 eurot

SELLES NUMBRIS

Esikaanel:
See ongi kirik! Foto: Tartu kogudus

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/Koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere)
Arvi Lindmäe (Saaremaa)
Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)
LasteLaegas ja lastetöö uudised: Egle Hollman
NoorteNurk: Lemme Aulis

Vääramatu jõuga lähenevad taas jõulud. Sama vääramatult peaks kristlase jaoks jõulude ja nende ootusaja keskmes olema Jeesuse sünd. Nagu rõhutab oma jõuluveerus superintendent Taavi Hollman – jõulusõnumil ON ütelda midagi ka 21. sajandi inimesele, pakkuda jätkuvalt midagi, millel on kestev väärtus.

Ent mulle imponeerivad väga ka meie noorte jõulumõtted, kus teisalt on rõhutatud, kui oluline on jagada ja kogeda jõuluvalgust ja -aega ja -rõõmu oma lähedaste ja koguduse seltsis.

Ja nende armsate eest, kelleni me ka nende pikkade pühade ajal ikkagi ei ulatu, on meil alati võimalik palvetada, olles kindel selles, mida kirjutab palve väest Jaakobus (5:16): "... Õige inimese mõjuvõimas eestpalve saadab palju korda."

KÄRT JÄNES-KAPP

Meile on antud Rahuvürst …

Kristuse tulemise ja Kristuse sündimise püha ootusajas olles tuletame meelde prohveti kaudu antud ettekuulutust: “Sest meile sünnib laps, meile antakse poeg, kelle õlgadel on valitsus ja kellele pannakse nimeks Imeline Nõuandja, Vägev Jumal, Igavene Isa, Rahuvürst.”

Jesaja 9:5

Kingitus, millest Jesaja rääkis, on antud nii sinule kui ka minule, kättesaadavaks tehtud kogu inimkonnale. Jesaja raamatus nimetatud nimed viitavad asjaolule, et TEMA võib anda sulle nõu, olla sinu Jumal, olla sulle lähedal ning lähedane nagu isa, luues sinu ellu turvalisuse, rahu ja harmoonia. Võib-olla oled end tabanud mõttelt, mis minus on üles kerkinud – kas on jõulusõnumil ütelda midagi 21. sajandi mõtlevale inimesele, pakkuda midagi, mis omab kestvat väärtust. On! Ja tuhat korda: on!

Jõulusõnum pole saabuvate pühade pidulikus meeleolus, jõulutundes või lapsepõlvemälestuste jõulupõnevuses. See on kestvas lootuses ja isiku saabumises meie juurde just selles kerges või raskes olukorras, milles täna oleme. Jumala sõnum Kristuseta hukkuvale inimkonnale on saabunud Temas, kelle kaudu lubatakse kestvat suhet oma Loojaga, abi, lootust ja rahu! Apostel Paulus ütles, et Tema on meie rahu (Ef 2:14). Lootus, rahu ja uus olemine on pakutud meile isikus, JEESUSES! Ülejäänu sõltub kõik minu suhtest selle ISIKUGA.

Soovin sulle rahu ja harmooniat Temas! Kui sa millegipärast seda ei peaks kogema, siis palu Jumalat, et kõik takistav võiks saada kõrvaldatud. Ja Jumala rahu (mida eesti keelde võiks tõlkida ka kui *täielikkust, rahu ja vaikust, rahulolu, heaolu, mõistlikkust, turvalisust, tervist, õitsengut*) hoovab sinu ellu, täidab sind ja kannab kõigil eelolevatel päevadel. *Sest meile antakse poeg, kellele pannakse nimeks Rahuvürst.*

Õnnistatud advendiaega ning rahulikku Kristuse sündimise püha!

Vennatervitustega,

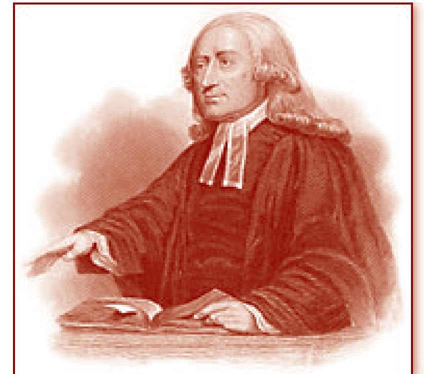

Õnnitleme!
Jõhvi koguduse pastorit ARTUR PÕLDu ning Võru koguduse pastorit KAUPO KANTi, kes tähistasid 6. oktoobril oma 20 pastoritööaastat.

Albert Outleri kommentaar

See on neljas jutlus seeriast Mäejutluse kohta. Siin räägib Wesley kristlusest kui "sotsiaalsest religioonist", kus meie seesmine pühadus (Jumala-armastus) ajendab välise (ligimesearmastuse). Wesley toob siin reljeefselt esile, et Piibel ei tunne eraklikku usku. Sellega vastandus ta hernhuutlaste ja müstikutega: Kristuse evangeelium ei tunne muud kui sotsiaalset usku; ei mingit muud kui sotsiaalset pühadust. Selles jutluses teeb ta ka vastupidise järelduse: muuta kristlus eraklikuks tähendaks see hävitada. Jutluse teises lõigus selgitab Wesley, et kui inimese süda-mes on tõeline usk, siis on võimatu seda varjata. Kolmandas lõigus vastab ta mitmetele vastuväidetele "sotsiaalne, avatud, aktiivne kristlane" olemisele. Igal juhul on valitsevaks põhimõte, et vajalikud on nii seesmine kui ka väline usk.

Jutlus avaldati esimest korda 1748. aastal.

Meie Issanda mäejutlusest

JOHN WESLEY

Teie olete maa sool. Aga kui sool läheb läägeks, millega saab siis teha seda soolaseks? Ei see kõlba enam milleksi muuks kui visata inimeste jalgade tallata.
Teie olete maailma valgus. Ei saa jääda märkamatuks linn, mis on mäe otsas.
Ega süüdata ka lampi ja panda vaka alla, vaid lambijalale, nii et selle valgus paistab kõigile majasolijatele.
Nõnda paistku teiegi valgus inimestele, et nad teie häid tegusid nähes ülistaksid teie Isa, kes on taevas.

Matteuse 5:13–16

1. Pühaduse ilu, selle seesmise südame ilu, mida uuendatakse Jumala kuju järgi, ei saa muidu, kui et rabab iga silma, mille Jumal on avanud, iga valgustatud mõistmist. Tasase, alandliku, armastava vaimu kaunisus õhutab vähemalt nende heakskiitu, kes mingilgi määral on võimelised vahet tegema vaimse headuse ja kurjuse vahel. Sellest tunnist peale, mil inimesed hakkavad välja tulema pimedusest, mis katab kergemeelset, mõtlematut maailma, on neil võimatu mitte tunnetada, kui ihaldusväärne on saada selliselt muudetud Tema sarnasusse, kes meid on loonud. See sisemine religioon kannab Jumala kuju, mis on nii nähtavalt temasse vermitud, et hing peab küll olema täiesti uppunud lihasse ja veresse, kui kahtleb selle jumalikus päritolus. Teiseses mõttes võime selle kohta öelda, nagu ka Jumala Poeg ise seda teeb, et see on Tema "kirkuse kiirgus ja tema olemuse kuju": "Tema "igavese" kirkuse väljakiirgus"; ja ometi on see nii leevendatud ja pehmendatud, et isegi inimlapsed võivad näha Jumalat ja elada: "Tema isiku iseloom, jäljend, elav kujutis", kes on ilu ja armastuse allikas, igasuguse suurepärasuse ja täiuslikkuse algallikas.

2. Kui seepärast religioon ei läheks sellest kaugemale, siis ei oleks neil mingit kahtlust tema suhtes – neil ei tohiks olla ühtki vastuväidet tema järgimiseks kogu oma hinge tulisusega. Aga mispärast, küsivad nad, kammitsevad teda muud asjad? Mistarvis laduda talle peale millegi tegemine ja kannatamine? Need on asjad, mis summutavad hingejõu ja lasevad sel tagasi maa peale vajuda. Kas ei piisa "armastuse taotlemisest"? Armastuse tiibadel liuglemisest? Kas ei ole küllalt Jumala teenimisest, kes on Vaim, meie oma vaimumeeltega, piiramata endid väliste asjadega või üldse isegi mõtlemata neile? Kas pole parem, et kogu meie mõttehaare suubuks kõrgelennulisse ja taevalikku kontemplatsiooni? Ja selle asemel, et endale vaeva teha igasuguste väliste asjadega, suhelda Jumalaga ainult oma südames?

3. Paljud silmapaistvad inimesed on nõnda rääkinud, on meile soovitanud "jätta kõik välised toimingud", tõmbuda täielikult tagasi maailmast, jätta keha maha, eraldada endid kõikidest meeltega tajutavatest asjadest – üldse mitte hoolida välispidisest religioonist, vaid "toimida kõiki voorusi tahtes", mis on palju kõrgem tee, palju enam hinge täiustav, aga ka palju vastuvõetavam Jumalale.

4. Meie Issandale polnud tarvis rääkida sellest altpoolt tuleva tarkuse meistriteosest, sellest kõige peenemast sepitsusest, millega saa-

tan iial on Issanda õigeid teid moonutanud! Oh, ja milliseid tööriistu on ta ajast aega leidnud, mida oma teenistusse rakendada! Selleks et juhtida seda suurejoonelist põrgumootorit mõningate Jumala kõige tähtsamate tõdede vastu! – Inimesi, kes, "kui võimalik, eksitavad ka valituid", usu- ja armastuse inimesi. Jah, neid, kes on ajuti eksitanud ja kõrvale juhtinud mitte vähe neid, kes kõikidel aegadel on langenud kullatud püünisesse, ja kes on vaevu pääsenud üle noateragi.

(5) Ent kas meie Issandal on omalt poolt midagi vajaka jäänud? Kas ei ole Ta meid ehk piisavalt kaitsnud selle meeldiva pettuse eest? Kas ei ole Ta meid siin relvastanud tõe soomusrüüga saatana vastu, kes on end "moondanud valguse ingliks"? Tõepoolest on. Ta kaitseb siin kõige selgemal ja jõulisemal moel seda aktiivset, kannatlikku usku, mida Ta just kirjeldas. Mis saab olla veel täielikum ja selgem kui sõnad, mis Ta lisab vahetult sellele, mis Ta oli eelnevalt öelnud tegemise ja kannatamise kohta? "Teie olete maa sool. Aga kui sool läheb läägeks, millega saab siis teha seda soolaseks? Ei see kõlba enam millekski muuks kui visata inimeste jalgade tallata. Teie olete maailma valgus. Ei saa jääda märkamatuks linn, mis on mäe otsas. Ega süüdata ka lampi ja panda vaka alla, vaid lambijalale, nii et selle valgus paistab kõigile majasolijatele. Nõnda paistku teiegi valgus inimestele, et nad teie häid tegusid nähes ülistaksid teie Isa, kes on taevas."

Selleks et täielikult selgitada ja rakendada neid sõnu, tahan esmalt näidata, et ristiusk on oma olemuselt sotsiaalne religioon, ja et selle individualistlikuks muutmine tähendab selle hävitamist; teiseks, et selle religiooni varjamine on nii võimatu kui ka äärmiselt vastupidine selle autori kavatsusele. Kolmandaks tahan vastata mõningatele vastuväidetele ja võtta kogu jutluse kokku praktilise rakendusega.

(1) Esiteks tahan näidata, et ristiusk on olemuselt sotsiaalne religioon, ja et selle individualistlikuks muutmine tähendab selle hävitamist.

Ristiusu all mõtlen ma seda jumalateenimise meetodit, mis on inimesele ilmutatud Jeesuse Kristuse kaudu. Kui ma ütlen, et see on oma olemuselt sotsiaalne religioon, siis ei pea ma silmas mitte ainult seda, et see ei suuda ilma ühiskonnata eriti hästi elus püsida, vaid et see ei suuda seda ilma ühiskonnata, ilma teiste inimestega koos elamata ja suhtlemata üldse mitte. Ja seda näidates piirdun ma vaid nende tähelepanekutega, mis tõusetuvad meie käesolevast arutlusest. Aga kui see leiab tõestamist, siis tähendab selle individualistlikuks muutmine kaheldamatult selle hävitamist.

Meil on iga päev tarvis tõmbuda tagasi maailmast, vähemalt hommikul ja õhtul, et kõneleda Jumalaga, suhelda vabamalt meie Isaga, kes on varjatud.

Mitte et me mingil moel mõistaksime hukka aeg-ajalt ette tuleva üksinduse või ühiskonnast tagasitõmbumise. See ei ole mitte ainult lubatav, vaid lausa otstarbekas; jah, see on vajalik, nagu igapäevane kogemus näitab, igaühele, kes juba on või igatseb olla tõeline ristiinimene. Vaevalt on võimalik, et me veedame terve päeva pidevas suhtluses inimestega, kaotamata seejuures midagi oma hinges ja kurvastamata mingil määral Jumala Püha Vaimu. Meil on iga päev tarvis tõmbuda tagasi maailmast, vähemalt hommikul ja õhtul, et kõneleda Jumalaga, suhelda vabamalt meie Isaga, kes on varjatud. Ka ei või kogemustega inimene kuidagimoodi mõista hukka isegi pikemaid usulise tagasitõmbumise perioode, kui need ei anna tunnistust nende ilmalike kohustuste hooletussejätmisest, millesse Jumala ettehooldus meid on pannud.

(2) Siiski ei tohi niisugune tagasitõmbumine neelata kogu meie aega; see tähendaks tõelise usu hävitamist, mitte selle edendamist. Sest see, et usk, mida meie Issand eelnenud sõnadega kirjeldas, ei või jääda ellu ilma ühiskonnata, ilma teiste inimestega koos elamata ja suhtlemata, saab ilmsiks sellest, et mitmetele selle hädavajalikest väljendusvormidest ei ole kohta, kui meil puudub suhe selle maailmaga.

(3) Näiteks ei ole ühtki muud hoiakut, mis oleks kristlusele olemuslikum kui tasadus. Kuigi see nüüd, tähendades tagasitõmbumist Jumala juurde või kannatlikkust valus ja haiguses, võib jääda püsima kõrbes, eraku kongis, täielikus üksinduses, siis ometigi, tähendades ka (mida see tingimata vähem ei peaks tegema) tasadust, õrnust ja pikameelsust, ei või see ellu jääda, kuna sel puudub oma koht taeva all ilma suhtlemiseta teiste inimestega. Niisiis tähendab katse muuta seda usku individualistlikuks vooruseks selle hävitamist maa pealt.

(4) Üks teine oluline osa tõelisest kristlusest on rahutegemine ehk heategemine. Selle tõestuseks, et see on samamoodi olemuslikult seotud Jeesuse Kristuse usu kõikide teiste osadega, ei ole esitada tugevamat argumenti (ja seepärast oleks absurdne väita midagi muud), kui et see on siinkohal sisse pandud sellesse algsesse plaani, kus Ta on esitanud oma usu alused. Seepärast oleks selle kõrvalejätmine sama julge solvang meie suure Õpetaja autoriteedile, kui jätta kõrvale halastusrikkus, südamepuhtus või mõni muu osa Tema seadmistest. Aga selle on ilmselt jätnud kõrvale kõik need, kes kutsuvad meid kõrbesse, kes soovitavad täielikku üksindust olgu vastsündinutele või noormeestele või isadele Kristuses. Sest kas tahab keegi kinnitada, et üksik kristlane (niinimetatud, kuigi see on pisut vähem kui terminoloogiline vasturääkivus) saab olla halastav – see tähendab keegi, kes kasutab igat võimalust teha head kõikidele inimestele? Mis saab olla veel selgem kui see, et Jeesuse Kristuse usu see fundamentaalne osa ei või kuidagi eksisteerida ilma ühiskonnata, ilma teiste inimestega koos elamata ja suhtlemata?

(5.) Kuid kas ei ole siiski otstarbekas (võidakse loomulikult küsida) suhelda ainult heade inimestega? Ainult nendega, kellest teame, et nad on tasased ja halastavad, pühad südame ja elu poolest? Kas poleks otstarbekas hoiduda mis tahes vestlusest või suhtlemisest vastupidise iseloomuga inimestega? Inimestega, kes ei kuuletu, kes võib-olla ei usugi meie Issanda Jeesuse Kristuse evangeeliumi? Püha Pauluse nõuanne Korintose kristlastele näib seda soosivat: "Ma kirjutasin teile ühes kirjas, et ärge suhelge kõlvatutega." (1Kr 5:9) Ja kindlasti ei ole soovitatav seltsida nende või muude ülekohtutegijatega selles mõttes, et omada nendega mingit erilist tutvust või sõprussuhet. Luua või pidada lähedast suhet kellegagi nende seast ei ole kristlasele mingil moel soovitatav. See teeb ta avatuks arvukatele ohtudele ja püünistele, millest pääsemisele ei ole mingit arvestatavat lootust.

Kuid Apostel ei keela meid üleüldse nendega suhtlemast, isegi mitte nendega, kes ei tunne Jumalat. Sest muidu, ütleb ta, "peaksite maailmast ära minema", mida ta neile iial ei võinud soovitada. Kuid ta lisab: "Ärge suhelge sellisega, keda nimetatakse vennaks ja kes on kõlvatu või ahne või ebajumalateenija või pilkaja või joodik või riisuja", "ma olen kirjutanud teile, et te sellisega ei suhtleks"; "niisugusega ärge koos söögegi". (1Kr 5:11) See peab kindlasti tähendama seda, et me katkestame igasuguse semulikkuse, lähedase läbikäimise niisuguse inimesega. "Kuid ärge pidage teda vaenlaseks," ütleb apostel teisal, "vaid noomige teda kui venda" (2Ts 3:15), näidates selgelt, et isegi sellisel juhul nagu see, ei pea me ära salgama kogu osadust temaga; nii et siin ei ole nõuannet täielikuks eraldumiseks isegi ülekohtustest inimestest. Jah, need sõnad õpetavad meile sootuks vastupidist.

Sellepärast ärgu inimene, kelle Jumal on uueks teinud oma meele vaimus, iial lasku oma südamesse tulla mõtet varjata seda valgust või pidada oma usku üksnes iseenesele.

(6.) Seda enam meie Issanda sõnad, kes on kaugel sellest, et käskida meid katkestada igasugune suhtlemine maailmaga, sest – Tema enda seletuse kohaselt ristiusu kohta – ilma selleta ei saa me kristlased olla. Oleks lihtne tõestada, et mõningane läbikäimine isegi jumalatute ja ebapühade inimestega on absoluutselt vajalik selleks, et täielikult ellu rakendada iga meelelaadi, mis Ta on kirjeldanud kui teed Jumala riiki; et see on möödapääsmatult vajalik selleks, et täielikult välja elada vaimus vaene olemist, kurvastust ja iga muud hoiakut, millel on koht tõelises Jeesuse Kristuse religioonis. Jah, see on olemuslikult vajalik neist mitmelegi; näiteks tasadusele, mis, selle asemel, et nõuda "silma silma vastu või hammast hamba vastu", "ei pane vastu inimesele, kes talle kurja teeb", vaid selle asemel ajendab meid siis, kui keegi lööb meid "vastu paremat põske, keerama talle ka teine ette"; näiteks halastusrikkusele, millega "me armastame oma vaenlasi ja palvetame nende eest, kes meid taga kiusavad"; ja armastuse ning kõikide pühade meelelaadide arenemisele, mis rakenduvad õiguse pärast kannatamisel. Nüüd on selge, et ükski neist ei saaks eksisteerida, kui meil ei oleks mitte mingisugust läbikäimist kellegi muu kui ainult tõeliste kristlastega.

(7.) Tõepoolest, kui peaksime end patustest täielikult eraldama, kuidas me siis küll ometi võime vastata sellele iseloomustusele, mille meie Issand meile nende sõnadega annab: "Teie" (kristlased, kes olete alandlikud, tõsised ja tasased; teie, kellel on nälg õiguse järele, kes armastate Jumalat ja inimest, kes teete head kõigile ja sellepärast kannatate kurja: "olete maa sool". Teie sügavaim olemus on maitsestada seda, mis on teie ümber. See on teis oleva jumaliku lõhna loomus levida kõigele, mida te puudutate; levida igale poole, kõigile nendele, kelle keskel te olete. See on see tähtis põhjus, miks Jumala ettehooldus on teid nõnda teiste inimeste sekka pannud, et ükskõik, millist armu te Jumalalt olete saanud, leviks see teie kaudu edasi teistele; et iga teie püha meelelaad ja sõna ja tegu võiks ka neile mõju avaldada. Selle kaudu hoitakse teatud määral kontrolli all ka seda rikutust, mis on maailmas; ja vähemalt väike osa päästetakse üleüldisest nakatumisest ning antakse Jumalale üle pühade ja puhastena.

(8.) Selleks, et võiksime veelgi usinamalt töötada, et soolata kõike, mis suudame, iga püha ja taevaliku meelelaadiga, läheb meie Issand edasi näitamaks nende meeleheitlikku olukorda, kes ei anna edasi seda usku, mis nad on vastu võtnud; millega nad ometi peaksid toime tulema, kui see usk veel on nende südames. "Aga kui sool läheb läägeks, millega saab siis teha seda soolaseks? Ei see kõlba enam millekski muuks kui visata inimeste jalgade tallata." Kui teil, kes olite pühad ja taevameelsed, ja järelikult innukad headele tegudele, ei ole enestes enam seda soola ja kui te seepärast enam ei soola teisi; kui te olete läinud läägeks, tuimaks ja surnuks, hoolimatuks nii oma hinge suhtes kui kasutuks teiste inimeste hingedele, "millega saab siis" teid "teha soolaseks"? Kuidas teid taastada? Mis on abiks? Milline on lootus? Kas maitsetut soola saab taas muuta soolaseks? Ei. "See ei kõlba enam millekski muuks kui visata" välja tänavatele nagu pori "inimeste jalgade tallata", üle valatud igavese põlgusega. Kui te mitte kunagi poleks Issandat tundnud, siis oleks veel lootust – kui teid iial ei oleks "leitud Tema seest". Aga mida võite te nüüd öelda selle Tema pühaliku kuulutuse peale, mis on paralleelne sellega, mida Ta siin on kõnelenud? "Iga oksa minu küljes, mis ei kanna vilja, lõikab ta ära … Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab palju vilja … Kes ei jää minu külge" (ehk kes ei kanna vilja), "heidetakse välja nagu oks, ja ta kuivab. Ja nad kogutakse kokku" (mitte selleks, et neid ümber istutada, vaid) "nad visatakse tulle ja nad põlevad ära". (Jh 15:2, 5–6)

(9.) Nende suhtes, kes ei ole kunagi maitsnud head sõna, on Jumal tõepoolest halastav ja armuline. Kuid

õigusemõistmine toimub nende üle, kes on maitsnud, et Issand on armuline ja on pärast seda “pööranud selja nende kätte antud pühale käsule”. “On ju võimatu neid, kes kord on olnud valgustatud”, kelle südames Jumal on kord säranud valgustamaks neid Jeesuses Kristuses oleva Jumala kirkuse tunnetusega; “kes on maitsnud taevast” lunastuse “andi” Tema veres, pattude andekssaamist; “ja saanud osa Pühast Vaimust” – neile antud Püha Vaimu poolt nende südamesse välja valatud alandlikkusest, tasadusest ja jumalaarmastusest – “ning ometi ära taganenud” (siin ei ole tegemist mitte oletuse, vaid fakti kiretu nentimisega), “neid on võimatu uuendada jälle meeleparanduseks, sest et nad iseendi kahjuks löövad Jumala Poja risti ja teevad ta naeruks”. (Hb 6:4jj)

Kuid selleks, et keegi ei saaks nendest kohutavatest sõnadest vääriti aru, tuleb hoolega tähele panna, (1) kes on need, kellest siin kõneldakse; nimelt need, ja ainult need, kes “kord olid “nõnda “valgustatud”; ainult need, “kes on maitsnud taevast andi” ja kes nõnda on “saanud osa Pühast Vaimust”. Nii et mitte kedagi, kes pole neid asju kogenud, see kirjakoht ei puuduta. (2) Mis on see ärataganemine, millest siin kõneldakse? See on absoluutne, täielik usust taganemine. Usklik võib langeda ja siiski mitte ära taganeda. Ta võib langeda ja uuesti tõusta. Ja kui ta peaks langema isegi pattu, siis – kuigi kohutav – ei ole tema olukord lootusetu. Sest “meil on eestkostja Isa juures, Jeesus Kristus, kes on õige, ning Tema on lepitusohver meie pattude eest”. Aga olgu ta üle kõige ettevaatlik, et ta “süda ei paaduks patu pettuse läbi”; et ta ei vajuks allapoole ja allapoole, kuni ta langeb täiesti ära, kuni ta muutub “soolaks, mis on kaotanud oma soolasuse”: “Sest kui me tahtlikult teeme pattu pärast seda, kui oleme õppinud” kogemuse kaudu “tundma tõde, siis ei ole enam ohvrit pattude eest, vaid ainult mingi hirmus kohtu ootamine ja äge tuli, mis neelab vastased”.

II

(1) “Aga kuigi me ei või endid täielikult eraldada inimkonnast; kuigi on lubatud, et me teeksime neid soolaseks selle usuga, mis Jumal on meie südametesse vajutanud; kas me äkki ei tee seda mõtlematult? Kas me ei või seda teistesse edasi anda salajasel ja peaaegu tunnetamatul moel? Nii et vaevalt keegi suudaks tähele panna, kuidas või millal see toimub? Nõnda ka ju sool annab oma maitse edasi sellesse, mis tema tõttu soolaseks muutub, ilma kärata ja ilma, et seda oleks võimalik väliselt tähele panna. Ja kui see on nii, siis kuigi me ei lähe maailma, võime ometigi olla varjatult tema sees. Nõnda võime oma usu iseenestele pidada ja mitte ärritada neid, keda me ei suuda aidata.”

Teie osa on teha, mis teid on kästud: ülejäänu on Jumala käes. Teie ei ole selle eest vastutavad: jätke see Tema hooleks, kes teeb kõik hästi.

(2) Sellest liha ja vere tõenäolisest arutlusest oli hästi teadlik ka meie Issand. Ja Ta on sellele andnud täisvastuse nendes sõnades, mis nüüd vaatluse alla tulevad: mida selgitades ma kavatsen näidata, nagu ma teiseks väitsin end tegevat, et niivõrd kui tõeline usk on meie südames, on seda võimatu varjata, ka on see täiesti vastupidine selle autori kavatsusele.

Esiteks, igaühel, kellel on see Jeesuse Kristuse usk, on võimatu seda varjata. Selle teeb meie Issand vastuvaidlematult selgeks kahetahulise võrdlusega: “Teie olete maailma valgus. Ei saa jääda märkamatuks linn, mis on mäe otsas.”

“Teie”, kristlased, “olete maailma valgus” nii oma meelelaadi kui tegude poolest. Teie pühadus teeb teid niisama silmapaistvaks, kui on päike keset taevalaotust. Nii nagu te ei või ära minna maailmast, nii ei või teie ka sellesse jääda, ilma et oleksite nähtavad kogu inimsoole. Te ei või põgeneda inimeste eest, ja kui te olete nende seas, siis on teil võimatu varjata oma alandlikkust ja tasadust ning neid teisi hoiakuid, milles te püüate saada täiuslikuks, nagu teie Isa, kes on taevas, on täiuslik. Armastust, nagu tuldki, ei saa peita; ja kõige vähem siis, kui see särab tegudes, kui te rakendate endid armastuse töös, igasuguses heategemises. Samahästi kui kristlase peitmisest võiksid inimesed mõelda linna peitmisest: jah, samahästi võiksid nad varjata püha, innukat, aktiivset Jumala- ja inimesearmastajat, kui linna, mis mäe otsas.

(3) Tõsi on see, et inimesed, kes armastavad pimedust rohkem kui valgust, sest nende teod on kurjad, näevad kui tahes palju vaeva tõestamaks, et valgus, mis on teie sees, on pimedus. Nad räägivad valega kurja, kõiksugust kurja, sellest heast, mis on teie sees: nad panevad teile süüks seda, mis on kõige kaugemal teie mõtetest, mis on täiesti vastupidine sellele, mida te olete või teete. Ja teie kannatlik kindlameelsus heategemises, teie tasane kõikide asjade ärakannatamine Issanda pärast, teie alandlik, rahulik rõõm keset tagakiusu, teie väsimatu vaevanägemine selleks, et võita kuri ära heaga, muudavad teid veelgi nähtavamaks ja silmatorkavamaks, kui te varem olite.

(4) Nii võimatu on hoida meie usku nähtavaks saamast, kui me seda just enesest ära ei heida; nõnda tühine on mõte valguse varjamisest, kui me seda just ära ei kustuta. Kindel on see, et salajane, tähelepandamatu usk ei või olla Jeesuse Kristuse usk. Ükskõik millist religiooni on võimalik varjata – ristiusk see ei ole. Kui ristiinimest saab varjata, siis ei saa teda võrrelda linnaga mäe otsas; maailma valgusega ega päikesega, mis särab ülal taevas ja mida näeb all kogu maailm. Sellepärast ärgu inimene, kelle Jumal on uueks teinud oma meele vaimus, iial lasku oma südamesse tulla mõtet varjata seda val-

gust või pidada oma usku üksnes iseenesele; eriti pidades silmas seda, et tõelist ristiusku on mitte üksnes võimatu varjata, vaid see on ka täiesti vastupidine selle usu suure Autori kavatsusele.

5. See ilmneb selgesti järgmistest sõnadest: “Ega süüdata ka lampi ja panda vaka alla.” Justkui ütleks Ta siin: “Nii nagu inimesed ei süüta lampi lihtsalt selleks, et seda kinni katta või varjata, nõnda ei valgusta ka Jumal ühtki hinge oma aulise tunnetuse ja armastusega selleks, et see kaetaks kinni ja seda varjataks, olgu siis tervemõistuslikkuse (siinkohal küll ebaõigesti nimetatud), või häbi või vabatahtliku alandlikkuse abil; et seda varjatakse kõrbes või maailmas; inimesi vältides või nendega suheldes. “Vaid see pannakse lambijalale, nii et selle valgus paistab kõigile majasolijatele.” Samamoodi on Jumala plaan, et iga kristlane oleks avatud vaatepunkt; et ta heidaks valgust kõigile, kes on tema ümber; et ta võiks nähtaval kombel väljendada Jeesuse Kristuse usku.

6. Nõnda on Jumal kõikidel ajastutel maailmaga kõnelenud, mitte ainult ettekirjutuste, vaid ka eeskuju kaudu. Ta ei ole “jätnud andmata endast tunnistust” ühegi rahva seas, kus evangeeliumi hääl on välja läinud; kus mõnedki on tunnistust andnud Tema tõele nii oma elu kui oma sõnadega. Need on olnud justkui “lambid, mis paistavad hämaras paigas”. Ikka ja jälle on nad olnud mõnede valgustajateks, jäägi säilitajateks, pisikeseks seemneks, keda “loetakse Issandale inimpõlveks”. Nad on toonud mõned vaesed lambad välja maailma pimedusest ning suunanud nende jalad rahuteele.

7. Võib ette kujutada, et seal, kus Pühakiri ja asjade põhjused kõnelevad nii selgelt ja väljendusrikkalt, ei või teisalt jälle eriti kaugele jõuda, vähemalt tõe selgumise mõttes mitte. Kuid need, kes nõnda kujutlevad, teavad vaid pisut saatana sügavustest. Pärast kõike seda, mida Pühakiri ja mõistus on öelnud, on individualistliku religiooni, kristlase maailmast lahkumise või vähemalt enese sellesse peitmise tõenäolikud ettekäänded nõnda haaravad, et meil läheb tarvis Jumala kogu tarkust, et näha läbi see püünis; meil läheb tarvis Jumala kogu väge, et selle eest põgeneda – nõnda palju ja nii tugevaid vastuväited on esitatud selle vastu, et oldaks sotsiaalsed, avatud, aktiivsed kristlased.

III

Selle ühe kavatsusega, et inimesed “ülistaksid sinus Jumalat”, mine edasi Tema nimel ja Tema tugevuse jõus.

1. Nendele vastamiseks oli mõeldud kolmas punkt, mille ma ette panin. Esiteks, tihti on vastu väidetud, et religioon ei seisa mitte välistes asjades, vaid südames, kõige sügavamal hinges; et see on hinge ühendus Jumalaga, jumalik elu inimese hinges; et väline religioon ei ole midagi väärt; mõistes, et Jumalal “ei ole head meelt põletusohvrist”, välispidisest teenimisest, vaid puhas ja püha süda on “see ohver, mida Jumal ei põlga”.

Ma vastan, et tõesti on tõsi, et religiooni juur asub südames, kõige sügavamal hinges; et see on hinge ühendus Jumalaga, jumalik elu inimese hinges. Aga kui see juur on inimese südames, siis ei või ta muidu kui ajada välja oksi. Ja nendeks on mitmed välise kuulekuse toimingud, millel on osa samas loomuses ja mis järelikult ei ole mitte ainult religiooni tunnused või märgid, vaid selle olemuslikud osad.

Tõsi on ka see, et paljas välispidine religioon, millel ei ole südames juurt, ei ole midagi väärt; et Jumalal ei ole rohkem head meelt niisugusest välisest teenimisest, kui Tal oli juutide põletusohvritest, ja et puhas ja püha süda on see ohver, millest Tal on alati hea meel. Kuid Tal on hea meel ka igasugusest välispidisest teenistusest, mis tõuseb südamest; meie palvete ohverdamisest (olgu avalikult või omaette), meie kiituse- ja tänuohvritest; meie annetuste ohverdamisest, mis alandlikult on Temale pühendatud ja täielikult Tema auks rakendatud; ja meie ihu ohverdamisest, mida Ta eriliselt ootab, mida apostel “kutsub “meid” üles Jumala suure halastuse pärast tooma” “Jumalale elavaks, pühaks ja meelepäraseks ohvriks”.

2. Teine vastuväide, eelmisega peaaegu seotud, on see, et armastus on kõik kõiges: et see on “Seaduse täitmine”, “käsu lõpp”, iga Jumala käsu lõpp; et ükskõik, mis me teeme ja mis me kannatame, kui meil ei ole armastust, siis ei ole meil sellest kasu; ja sellepärast suunab apostel meid “taotlema armastust”, ja ta nimetab seda “veel ülevamaks teeks”.

Ma vastan, et on iseenesestmõistetav, et “siirast usust” tulev Jumala- ja inimesearmastus on kõik kõiges, “Seaduse täitmine”, Jumala iga käsu lõpp. Tõsi on ka see, et ilma selleta on kõik, mis me teeme, mis me kannatame, meile kasutu. Kuid sellest ei järeldu, nagu oleks armastus kõik [kõiges] selles mõttes, et see on ülem usust või headest tegudest. See on “Seaduse täitmine” selles mõttes, et see mitte ei vabasta meid sellele kuuletumast, vaid sunnib meid seda tegema. See on “käsu lõpp” selles mõttes, et iga käsk suunab sellele ja leiab selles oma keskme. Mööndakse ju, et ükskõik, mida me teeme või kannatame – ilma armastuseta pole sellest midagi kasu. Kuid ükskõik, mida me teeme või kannatame armastuse tõttu, olgu see siis kas või ainult sõimu kannatamine Kristuse pärast või Tema nimel karikatäie külma vee andmine – mingil juhul ei jää see ilma tasuta.

3. “Kuid kas ei suuna apostel meid ‘taotlema armastust’? Ja kas ei nimeta ta seda ‘veel ülevamaks teeks’?” Ta suunab meid küll “taotlema armastust”, kuid mitte ainult seda. Tema sõnad on: “Taotlege armastust ja olge innukad nõudma vaimuande.” (1Kr 14:1) Jah, “taotlege armastust” ja igatsege kulutada ja kuluda oma vendade heaks. “Taotlege armastust”, ja nii palju, kui teil on võimalust, tehke head kõikidele.

Samas salmis, kus ta nimetab selle – armastuse tee – “veel ülevamaks teeks”, suunab ta korintlasi igatsema selle kõrval ka teisi ande; jah, neid innukalt nõudma. “Aga taotlege,” ütleb ta, “suuremaid armuande. Ja ma näitan teile veel ülevama tee.” (1Kr 12:31)

Ülevama kui mis? Kui "tervendamise" või "keeltega rääkimise" või "keelte tõlgendamise" annid, mida nimetati eelmises salmis. Kuid mitte ülevama kui sõnakuulmise and. Sellest apostel ei kõnele; ka ei kõnele ta üldse mitte välispidisest religioonist. Seega on see tekst käesoleva küsimuse jaoks liiga lai.

Kuid oletagem, et apostel oleks kõnelenud nii välispidisest kui seesmisest religioonist ning neid üheskoos võrrelnud; oletagem, et võrdluses oleks ta kindla eelistuse andnud viimasele; oletagem, et ta oleks eelistanud (nagu ta õigusega võikski) armastavat südant ükskõik millistele välistele tegudele. Ometigi ei järeldu sellest, et me peaksime hülgama ühe või teise. Ei, Jumal on need kokku pannud maailma algusest peale. Ja neid ärgu inimene lahutagu!

4. "Aga 'Jumal on Vaim ja kes teda kummardavad, peavad teda vaimus ja tões kummardama'. Ja kas sellest ei ole küllalt? Jah, kas ei peaks me selleks rakendama kogu oma meelejõudu? Kas ei kammitse välistele asjadele tähelepanu osutamine hinge, nõnda et see ei saa pühas kontemplatsioonis kõrgustes liuelda? Kas ei suru see alla meie mõttejõudu? Kas ei ole sel loomulikku kalduvust meelt takistada ja eksitada? Samas soovib püha Paulus, 'et me oleksime ilma mureta' ja 'püsiksime kõrvalekaldumatult Issandas'."

Ma vastan: "Jumal on Vaim ja kes teda kummardavad, peavad Teda vaimus ja tões kummardama." Jah, ja sellest on küllalt: me peaksime selleks rakendama kogu oma meelejõu. Kuid siis küsiksin ma: "Mida tähendab Jumalat, Vaimu, kummardada vaimus ja tões?" Noh, see tähendab Teda kummardada meie vaimuga; kummardada Teda nõnda, nagu ainult vaimud suudavad. See tähendab uskuda, et Ta on tark, õiglane, püha olend, kelle silmad on liiga puhtad selleks, et näha kurja; ja kes ometi on halastusrikas, armuline ja pikameelne; kes annab andeks ülekohtu ja üleastumise ja patu; kes heidab kõik meie patud oma selja taha ja võtab meid vastu oma armastatus. See tähendab armastada Teda, rõõmustada Temas, igatseda Teda kogu oma südamest ja meelest ja hingest ja jõust; matkida Teda, keda me armastame, puhastades endid, nagu Tema on puhas; ning olla kuulekas Talle, keda me armastame ja kellesse usume nii mõttes kui sõnas kui teos. Järelikult on üks osa Jumala vaimus ja tões kummardamisest see, et me peame Tema väliseid käske. Kirgastada Teda siis oma ihu ja vaimuga, minna läbi väliste tegude Tema poole tõstetud südamega, teha oma igapäevasest tööst ohver Jumalale, osta ja müüa, süüa ja juua Tema kirkuseks: see on Jumala kummardamine vaimus ja tões, samapalju kui seda on kõrbes Tema poole palvetamine.

5. Aga kui see on nii, siis on kontemplatsioon ainult üks viis kummardada Jumalat vaimus ja tões. Sellepärast tähendaks enese loovutamine täielikult ainult sellele vaimse kummardamise teiste osade hävitamist, mis on Jumalale samavõrra vastuvõetavad ja hingele mitte kahjulikud, vaid samavõrra kasulikud. Sest oleks suur viga arvata, et tähelepanu nendele välistele asjadele, mille juurde Jumala ettehooldus meid on kutsunud, oleks üldse kristlasele kammitsaks või takistuseks nägemaks alati Teda, kes on nähtamatu. See ei suru üldse mitte maha tema mõttelisust; see ei takista ega eksita tema meelt; sellele, kes teeb seda kõike kui Issandale, ei tekita see mingit ebamugavat või kahjulikku muret: sellele, kes, ükskõik mida ta teeb, olgu sõnades või tegudes, teeb seda Issanda Jeesuse nimel; kellel on ainult üks hingesilm, mis käib ringi välistel asjadel ja teine, mis on liikumatult kinnitatud Jumalale. Õppige, mis see tähendab, te vaesed erakud, et te võiksite selgelt eristada oma usupuudust. Jah, et te enam ei mõistaks teiste üle kohut endi järgi, selleks minge ja õppige, mis see tähendab:

Sa, Issand, õrnas armastuses
Kõik mu koormad kannad;
Mu südant tõstad taevastes'
Ja sinna teda jätad.
Ma rahus rajurattal istun
Üksi keset inimhulki,
Su jalge ees ma ootan,
Kui kõik Su tahe sünnib.

6. Kuid suur vastuväide on endiselt alles. "Meie pöördume," ütlevad nad, "kogemuse poole. Meie valgus säras: me kasutasime väliseid asju palju aastaid, ja ometi ei olnud neist midagi kasu. Me pidasime kõiki seadmisi, kuid me ei olnud sellepärast sugugi paremad – ka mitte keegi teine. Tõesti, me olime hoopis hullemad. Sest kujutlesime, et nende asjade tegemise tõttu oleme kristlased, kui me tegelikult ei teadnudki, mida kristlus tähendas."

Seda tõsiasja ma möönan. Ma möönan, et teie ja veel kümme tuhat on sel kombel kuritarvitanud Jumala seadmisi, pidades vahendeid eesmärkideks, arvates, et nende või mingite muude väliste tegude tegemine on kas Jeesuse Kristuse religioon või on need vastuvõetavad selle asemel. Kuid võtkem ära väärkasutus ja jätkem alles kasutus. Kasuta nüüd kõiki väliseid asju, aga kasuta neid pidevalt silmas pidades oma hinge uuendamist õiguses ja tõelises pühaduses.

7. Kuid see ei ole kõik. Nad kinnitavad: "Kogemus näitab meile samuti, et püüdmine teha head ei ole muud kui mahavisatud vaev. Mis on sellest kasu, kui toita või katta inimeste ihusid, kui nad langevad otse põrgutulle? Ja mida head võib keegi teha nende hingedele? Kui need muutuvad, siis teeb seda Jumal ise. Pealegi, kõik inimesed on kas head, vähemalt soovivad nad seda, või jonnakalt kurjad. Esimestel ei ole meid tarvis. Palugu nad abi Jumalalt ja seda antakse neile. Ja viimased ei saa meilt mingit abi. Jah, meie Issandki keelab 'heita pärleid sigade ette'."

Ma vastan: (1) ükskõik kas nad viimselt saavad hukka või pääsevad, teid on selgesõnaliselt kästud toita näljaseid ja katta alastiolijaid. Kui te seda suudate ja ei tee mitte, siis ükskõik mis nendest saab, teie lähete igavesse tulle. (2) Kuigi on nii, et ainult Jumal muudab südameid, siis teeb Ta seda üldiselt inimese kaudu. Meie osa on teha kõik, mis meist oleneb, nii innukalt, nagu me ise suudaksime neid muuta, ja siis jätta see asi Tema hooleks. (3) Jumal, vastates nende palvetele, ehitab oma lapsi üles üksteise abil igas heas annis,

toites ja tehes tugevaks kogu “ihu nii, nagu on iga üksikliikme ülesanne”. Nõnda et “silm ei või öelda käele: ‘Mul ei ole sind tarvis!’ või jälle pea jalgadele: ‘Mul ei ole teid tarvis!’”. Viimaks, kuidas olete kindlad, et teie ees olevad inimesed on koerad või sead? Ärge langetage nende üle otsust, enne kui olete nad läbi katsunud. “Sest millest sa tead, inimene, et sa oma venna päästad”, et sa, Jumalaga koos, päästad tema hinge surmast? Kui ta lükkab põlgusega tagasi sinu armastuse ja teotab head sõna, siis on aeg anda ta üle Jumalale.

8. “Me oleme proovinud. Me oleme näinud vaeva, et kujundada ümber patuseid. Ja mis oli sellest kasu? Paljudele ei suutnud me ülepea mingit muljet avaldada. Ja kui mõned muutusidki viivuks, siis oli nende headus nagu hommikukaste ja peagi olid nad sama halvad, eh, veelgi hullemad kui iial enne. Niiviisi teeme neile ainult kahju – ja iseenestele ka; sest meie meeled olid piitsutatud ja rööpast väljas; küllap olid nad armastuse asemel täis viha. Sellepärast oleks olnud parem pidada oma usk enestele.”

On vägagi võimalik, et ka see asi on tõsi, et te olete proovinud teha head ja sellest pole asja saanud; jah, et need, kes näisid olevat ümber kujunenud, langesid tagasi pattu ja nende viimane lugu oli hullem kui esimene. Ja mida siin imestada? Kas ori on suurem oma isandast? Ent kui sageli nägi Tema vaeva, et päästa patuseid! Ja nad ei võtnud Teda kuulda; või kui nad järgisid Teda pisut, siis pöördusid nad tagasi nagu koer oma okse juurde. Aga Tema ei loobunud püüdmast teha head. Seda enam ei peaks teie loobuma, ükskõik, kui edukad te selles olete. Teie osa on teha, mis teid on kästud: ülejäänu on Jumala käes. Teie ei ole selle eest vastutavad: jätke see Tema hooleks, kes teeb kõik hästi. “Külva oma seemet hommikul ja ära lase oma käsi puhata õhtul, sest sa ei tea, mis õnnestub, kas see või teine!” (Kg 11:6)

“Ent see proovimine piitsutab ja teeb tuska su enese hingele.” Seda võib-olla just sel põhjusel, et sa arvasid end olevat vastutav selle asja pärast – mida aga ükski inimene ei ole ega saagi olla. Või äkki sellepärast, et sa ei olnud valvel; sa ei olnud valvel omaenese vaimu üle. Kuid see ei ole põhjus olla Jumalale sõnakuulmatu. Proovi veel, aga proovi nüüd ettevaatlikumalt kui enne. Tee head (nagu sa andeks annad) “seitse korda, vaid kas või seitsekümmend seitse korda”. Ent ole kogemuse põhjal targem: katseta seda iga kord ettevaatlikumalt kui enne. Ole alandlikum Jumala ees, rohkem veendunud selles, et iseenesest ei suuda sa midagi teha. Ole kiivam omaenese vaimu suhtes, õrnem ja valvsam palves. Nõnda “viska oma leib vee peale, sest pikapeale sa leiad selle jälle”!

Ära häbene isegi seista üksi, kui see vaid sünnib Jumala teedel. Säragu see valgus, mis on sinu südames, kõikides su heades tegudes, nii vagaduse tegudes kui halastuse tegudes.

IV

1. Vaatamata kõigile neile tõenäolikele ettekäänetele selle varjamiseks “paistku teie valgus inimestele, et nad teie häid tegusid nähes ülistaksid teie Isa, kes on taevas”. See on praktiline rakendus, mille meie Issand ise teeb käesoleva käsitluse kohta.

“Nõnda paistku teie valgus” – teie südame alandlikkus, teie leebus ja tarkuse tasadus; teie tõsine, kaalukas mure igaviku asjade pärast ning kurbus inimeste pattude ja õnnetuste pärast; teie siiras igatsus üldise pühaduse ja täieliku õnne järgi Jumalas; teie õrn hea tahe kogu inimkonna suhtes ja tuline armastus teie ülima heategija vastu. Katsuge, et te ei varja seda valgust, millega Jumal teie hinge on valgustanud, vaid laske sellel “paista inimeste ees”, kõigi ees, kellega te koos olete, kogu oma käitumises. Säragu see veelgi silmapaistvamalt teie tegudes, kui te teete kõikvõimalikku head kõikidele inimestele; ja teie kannatamises õiguse pärast, samal ajal “olles rõõmsad ja hõisates, sest teie palk on suur taevas”!

2. “Nõnda paistku teie valgus inimestele, et nad näeks teie häid tegusid”: nii kaugel olgu kristlane sellest, et ta iial kavatseks või igatseks varjata oma usku. Vastupidi, olgu teie sooviks seda mitte varjata, mitte panna “lampi vaka alla”. Kandke hoolt selle eest, et paneksite selle “lambijalale, nii et selle valgus paistab kõigile majasolijatele”. Pange ainult tähele, et te selles kõiges ei otsiks kiitust iseenesele, vaid teie ainsaks eesmärgiks olgu, et kõik, kes näevad teie häid tegusid, “ülistaksid teie Isa, kes on taevas”.

3. Olgu see teie üksainus ülim eesmärk kõikides asjades. Seda silmas pidades olge lihtsad, avatud, varjamata. Teie armastus olgu siiras. Miks peaksite varjama ausat, omakasupüüdmatut armastust? Ärgu leitagu pettust teie suust: olgu teie sõnad ehtne pilt teie südamest. Teie vestluses ärgu olgu häma ega reserveeritust, maski teie käitumises. Jätke see nendele, kes peavad silmas teisi kavatsusi – kavatsusi, mis ei talu valgust. Olge kavaluseta ja lihtsad kogu inimsoo vastu, et kõik võiksid näha seda Jumala armu, mis on teie sees. Ja kuigi mõned teevad oma südame kõvaks, teised võtavad ometi teadmiseks, et te olete olnud koos Jeesusega ning andes endid “oma hingede suurele Ülevaatajale”, “ülistavad teie Isa, kes on taevas”.

4. Selle ühe kavatsusega, et inimesed “ülistaksid sinus Jumalat”, mine edasi Tema nimel ja Tema tugevuse jõus. Ära häbene isegi seista üksi, kui see vaid sünnib Jumala teedel. Säragu see valgus, mis on sinu südames, kõikides su heades tegudes, nii vagaduse tegudes kui halastuse tegudes. Ja selleks, et suurendada oma võimet teha head, ütle lahti igat sorti üleliigsusest. Jäta ära kõik mittevajalikud kulutused toidule, sisustusele, riietusele. Ole Jumala mitmesuguste andide, isegi madalamate andide hea majapidaja. Jäta ära mittevajalik ajakulu, kõik tarbetud või kasutud toimingud. Ja “tee oma jõudu mööda kõike, mida su käsi suudab korda saata”. Ühesõnaga, ole täis usku ja armastust; tee head, kannata kurja. Ja ole selles “kindel, kõigutamatu”; jah, “ning ikka innukas Issanda töös, teades, et sinu vaevanägemine Issandas ei ole tühine”.

Tõlkinud Priit Gregorios Tamm

Kallid külalised – inglid

September oli Kärsa kogudusele külalisterohke. Piiblis manitsetakse olema külalislahke.

Kirjast heebrealastele (13:2) loeme: "Ärge unustage külalislahkust, sest selle läbi on mõned ise seda aimamata võtnud külalistena vastu ingleid."

22. septembril kirikus enne jumalateenistuse algust küünlaid süüdates märkan uksel eredas päikesejoones kirikulisi: superintendent Taavi Hollman abikaasa ja kahe noorema lapsega. Päikesepaiste hämaras esikus tekitas tunde, nagu oleksidki tulijateks inglid. Suur kohtumisrõõm tulvas südamesse! Jumalateenistust alustas ja lõpetas Hollmanide tütreke viiulit mängides. Vaimustav! Taavi Hollmani sõnum: "Ükski teener ei teeni kahte isandat korraga ..." ja arutelu nende teemade ümber oli väga huvitav. Pärast jumalateenistust saime veel nautida osadust kohvilauas. Tänan Sind, Issand, armsate külaliste eest.

29. septembri jumalateenistust õnnistati taas külalistega. Seda viis läbi grupp noori Eesti evangeelseid üliõpilasi. Nad olid paar päeva koos Ahja misjonikeskuses ning valmis pühapäeval Jumalat teenima Kärsa kirikus. Nad olid hästi valmistunud. Noori jäid meenutama kaunid laululehed, mida kõikidele jagati, ning saime laulda süntesaatori saatel: Hinga sisse uue päeva armu, lase sisse päiksepaistes päev ... Veel sügavam on see, Su armastus ja hoolitsus ... Andkem tänu rõõmsa meelega ... Kui Sina mind saadad, siis samm on mul kindel ...

Ja kindel oli ka see, et Jumal oli meiega. Seda võisime kogeda üksteisele "Jumala rahu!" soovides ning kallistades. Lõpetuseks sai tehtud ka ühispilt kiriku trepil. Jumala arm jäägu kõigi teiega.

Ole kiidetud Kõigeväeline Jumal rõõmsate kohtumiste eest! Ootame neid!

IRJA SAKSING, Kärsa kogudus

In memoriam

Ilmar Looris

5. aprill 1929 – 12. oktoober 2013

Tõlluste kogudust teeninud pastor Ilmar Looris saadeti viimsele teekonnale Tõlluste palvemajast ja sängitati Räimaste kalmistu maamulda laupäeval, 19. oktoobril.

Tartu kogudus tähistas 90. sünnipäeva

28. oktoobril sai Tartu Püha Luuka kogudus 90-aastaseks. Seda suurt tähtpäeva tähistati tänumeeles pühapäeval, 27. oktoobril. Nagu tavaks saanud, külastas kogudust sel puhul superintendent Taavi Hollman koos abikaasa Merle ja lastega.

Tartu Püha Luuka kogudusepere 90. sünnipäeval.

Fotod: Tartu kogudus

90 aastat on pikk aeg ja sellesse on mahtunud palju, mille eest olla tänulik, ja palju ka sellist, millest õppida. Üks on kindel – Jumalal on koht ja plaan sellele kogudusele, sellest tunnistab Tema eriline õnnistus kõikide nende kümnendite vältel. Oli aegu, kus koguduse edasine tegutsemine oli küsimärgi all: 1941. aasta suvel kaotati Nõukogude hävituspataljonide mürskude tõttu koguduse kodu Vallikraavi tänavas; sõja ajal ja mõni aeg pärast sõda ei olnud kogudusel korralist pastorit, nii et kohta pidi täitma luterliku kiriku õpetaja Harri Haamer. Kaua aega oldi ilma oma koduta Tartu eri paikades, kuid Jumala ime kaudu ollakse taas tagasi oma metodisti paradiisiks nimetatud kohas Vallikraavi tänavas.

Sünnipäevatort.

Virgad perenaised.

Superintendent kutsus oma jutluses (Jh 15:1–8) kogudust kandma vilja. Kogudus ei ole Tartus olemas iseenese jaoks, vaid inimestele, kes elavad selles linnas ja vajavad elavat Jumalat. See sõnum oli igati ajakohane, kuna kogudus ise on ka oma eesmärgiks seadnud aina rohkem järgida Jeesust ja seeläbi kutsuda teisi järgima Teda.

Koguduse tähtpäev tõi kokku nii omasid kui ka külalisi, uusi ja vanu sõpru lähedalt ja kaugelt. Pidulikule jumalateenistusele, kus muusikaga teenisid Lea Kangur (laul), Jaan Kont (klarnet ja saksofon) ning Peeter Rahuvarm (klahvpillid), järgnes rikkalik pidulaud, kus sai heietada mälestusi möödunust ja vaadata tähtpäevaks üles pandud fotonäitust aegadest, kui vanad olid noored. Lõpuks sai võistkondlikult mõõtu võtta ka koguduse ajalugu, inimesi ja eluolu puudutanud viktoriinist, kus tõsiste faktide kõrval esitati ka vimkaga küsimusi.

Ilus päev jättis hinge tänutunde mineviku eest ja lootuse Jumalale tuleviku suhtes.

PRIIT GREGORIOS TAMM, Tartu kogudus

Fotod: ANDRES KAPP ja UNO LOORIS

Kirikuõu sai kauni aia

Septembris-oktoobris võis Tallinna kiriku ümbruses näha tegutsemas töömehi – nii koguduse liikmeid kui võõraid, aga ka tehnikat.

Üks ehitustöö ettevõtmise põhjus oli asjaolu, et kiriku taha õuele hakkas kogunema igat sorti rahvast, kes jätsid maha ka tühja taarat, suitsukonisid ja muud prahti. Lisaks märgati, et juba pikemat aega täituvad kiriku prügikonteinerid saladuslikul moel ja kiiresti ümberasuvate kortermajade olmeprügiga. Prügivedu pole aga mitte odavate killast teenus.

Niisiis valmis tagaõuel 54 meetrit pikk ja 1,5 meetrit kõrge nägus raudaed, mis püstitatud tugevale betoonist vundamendile. Sellega pandi punkt kirikut ümbritseva aia ehitusele. Aia projekti kooskõlastamine võttis Tallinna linnavalitsuses aega peaaegu aasta. Tallinna pühakoja majandusjuhil Uno Loorisel oli vaja käia linnavalitsuses üle kümne korra, et läbi hammustada bürokraatia tõkked. Töö teostas aga Tallinna vene koguduse venna Igor Nikolajevi ehitusettevõte.

Aed läks maksma 17 000 eurot, mis on väga suur summa. Selle kokkusaamiseks kuulutati ühel septembri jumalateenistusel välja ka erikorjandus. Seda üleskutset juhtus Pereraadio vahendusel kuulama ka üks Oleviste koguduse eakas vend. Jumal andis talle südamesse annetada aia ehituseks 1000 eurot. Tänu Jumalale sellise imelise inimsüdamete puudutamise eest. Täname kõiki vendi-õdesid, kes aitavad oma annetusega kergendada selle suure summa tasumist. Raha kogumine jätkub.

ANDRES KAPP, Tallinna kogudus

Remonditööd trepi juures

Tänavu suvel võeti Tallinna koguduses ette ka kirikuhoone peatrepi remont.

Fotod: JOEL AULIS

Juba mõned aastad pärast kirikusaali sissepühitsemist hakkas trepp näitama esimesi lagunemismärke – katteplaadid hakkasid lahti tulema. Käesolevaks aastaks oli seis selline, et ei jäänud üle muud, kui võtta ette kapitaalne remont. 12. juulist tehtigi töödega algust. Vanad graniidist katteplaadid eemaldati ja puhastati – kokku 210 ruutmeetrit. Ukseesise platvormi betoonplaat lõhuti üles ja valati uus. Seejärel paigaldati katteplaadid tagasi. 10. novembriks jõuti asjaga nii kaugele, et treppi sai taas kasutada ning kirikulised võisid majja siseneda peaukse kaudu. Kogu töö tehti ära oma koguduse vabatahtlike nõu ja jõuga – 35 abilist on teinud kokku tööd üle 900 tunni. Tänu Jumalale ja kõigile tublidele abilistele! Tööde lõpetamine jääb siiski veel kevadet ning soojemaid ilmu ootama.

JOEL AULIS
Tallinna kogudus

Jõhvi kogudus avas tööpunkti Helsingis

Pastor Artur Põllu initsiatiivil avati Helsingis Jõhvi koguduse venekeelne tööpunkt.

13. oktoobril avati Helsingis Jõhvi koguduse venekeelne tööpunkt. Jõhvilaste venekeelse töö alustamise ideele Soomes on toetust avaldanud ka piiskop Christian Alsted. Jõhvi kogudus teostab seda projekti koostöös Helsingi Kristuse kirikuga, kus on pastoriks Kaikka Växby.

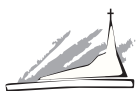
KT

Rakvere kogudus sai 93

Koguduse sünnipäeva tähistati Rakveres 17. novembril.

Tavalisest pidulikumal jumalateenistusel Rakveres jutlustas Olav Pärnamets ja muusikaga teenis Tallinna koguduse segakoor.

KT

Meie oma seminar

MEELI TANKLER, EMK TS-i rektor

EMK aastakonverents otsustas, et meie oma seminar – EMK Teoloogiline Seminar – on kiriku jaoks nii oluline, et peab igal juhul jätkama iseseisva kõrgkoolina.

Terve aasta olid küll juba käinud läbirääkimised võimaliku ühinemise osas EELK Usuteaduse Instituudiga ning rohkesti aega, mõttejõudu ja mõnevõrra finantsegi oli selles protsessis kulutatud. Läbirääkimistes oli jõutud päris konkreetsete detailideni, kuidas ühiselt toimiv kool võiks välja näha – samas kerkisid üles ka mitmed küsimused, eriti küsimus metodistliku identiteedi säilitamisest teisele konfessioonile alluvas koolis. Lõpliku otsuse langetamine seminari staatuse kohta on meie kirikus aastakonverentsi pädevuses ja seminari eestseisuse soovitusel kõlas seekordne otsus: EMK soovib, et seminar jätkaks tegevust iseseisva kõrgkoolina.

Väärtustades väärtustamist

Seminari jaoks oli selline otsus selge kinnitus, et kirik on väärtustanud meie antavat teoloogilist haridust ning peab jätkuvalt oluliseks seminari ja kiriku koostööd. Tahame omalt poolt teha kõik, et seda usaldust õigustada ja kiriku arengusse oma panus anda. Uurisin oma äsja kaitstud doktoritöös, kuidas Baltimaade metodisti kirikud kogudusetööd teevad ja mida nad selleks vajavad, et tugevamaks saada ja edeneda nii evangeeliumikuulutuses kui ka praktilises teenimistöös. Selleks külastasin mitmeid kogudusi, vestlesin pastorite ja koguduseliikmetega ning valmis analüüs sellest, kas ja kuivõrd meie seminari õppekava koguduse töötegijate ootusi täidab ning neid tööks vajalike teadmiste-oskustega varustab. Sellele analüüsile toetudes oleme juba õppekavasse mõned täiendused sisse viinud; vajalikke muudatusi töö- ning õppekorralduses on tulemas veelgi. Arutlesime nende uurimustulemuste üle ka EMK pastoritega nende korralisel õppepäeval septembris – seminar korraldab möödunud aastast alates koostöös superintendendiga pastorite täiendkoolitust. Ühtlasi innustame ka oma õppejõude ennast täiendama – nii näiteks istuvad meie õppejõud novembrikuus koos teiste teoloogiliste koolide õppejõududega kaheks päevaks koolipinki, et õpetamist õppida.

Tähistades kahte aastakümmet

Käesolev aasta on seminari jaoks juubeliaasta. EMK TS kutsuti 20 aastat tagasi ellu just selleks, et kirikut teenida ja töötegijaid võimalikult hästi ette valmistada, pakkudes neile nii häid teoloogilisi teadmisi kui ka soodsat kasvukeskkonda vaimulikuks kujunemiseks ja küpsemiseks. Nüüdseks oleme varustanud töötegijatega mitte ainult oma kirikut, vaid ka mitmeid naaberkirikuid, kokku on lõpetanuid 182. Juunikuus 2013 lõpetas taas 10 tublit inimest ja septembris võtsime 10 uut üliõpilast vastu, nii et õppurite arv jäi tasakaalu: 77 üliõpilast. Uuenenud ja mõnevõrra tihendatud õppekava kestab nüüdsest nelja aasta asemel kolm, nagu Euroopa haridussüsteemis tavapärane. Kindlasti vaatame jätkuvalt üle oma õpetamise viisi ja õppeainete sisu, et ettevalmistus koguduses teenimiseks oleks võimalikult praktiline, samas aga kannaks endas ka kõiki neid olulisi teadmisi, millele head koguduslikku praktikat rajada. Tundub, et oleme õigel teel – Rumeenias äsja rajatud metodisti kiriku pastor Rares Calugar, meie kaugõppija, andis novembrikuus USA-s toimunud Ida-Euroopa metodisti kiriku partnerluse ümarlaual meie koolile kõrge hinnangu, tehes seda väga emotsionaalselt ja vaimustusega: "Ma saan sealt teoloogilise väljaõppe, millel on kõige praktilisem otsene väärtus minu teenimistöö jaoks Rumeenias!"

Koostööst

Kevadel allkirjastatud koostöömemorandum Asbury Teoloogilise Seminariga kinnitab meie jätkuvat omavahelist koostööd ning loodame, et suudame lisaks õppejõudude vahetusele lähiajal ka ühe ühise uurimisprojekti algatada. Ka siinsamas Eestimaa pinnal arendame mitmesugust koostööd: näiteks on värsked läbirääkimised Päästearmee esindajatega viinud tulemuseni, et järgmisest sügisest osalevad ka nende vene keelt kõnelevad töötegijad mitmetes meie loengutes.

Ees seisab hindamisprotsess

Seminari jaoks on olnud väga kinnitav teada, et paljud inimesed Eesti Metodisti Kirikus üle kogu Eestimaa kannavad meid püsivalt oma palvetes ja on seminari toetanud ka annetustega. Järgmisel kevadel seisab seminaril taas ees hindamisprotsess, kus kaalutakse ning mõõdetakse meie vastavust kõrghariduses kehtivatele normidele ja standarditele. Hoidke seminari jätkuvalt oma palvetes, eriti selle hindamisprotsessi vältel, ja innustage inimesi õppima – nii neid, kes juba on seminari üliõpilased, kui ka neid, kes võiksid järgmisel sügisel õppima asuda! ■

Jõulusõnum

Valides hea osa

Aga kui nad teed käisid, astus Jeesus sisse ühte külla. Keegi naine, Marta nimi, võttis ta vastu.

Ja sel naisel oli õde, keda hüüti Maarjaks. Maarja istus maha Issanda jalgade juurde ja kuulas tema kõnet.

Marta aga oli ametis mitmesuguste toimetustega. Ja ta tuli Jeesuse juurde ning ütles: "Issand, kas sa ei hooli sellest, et mu õde jättis mu üksinda toimetama? Ütle talle nüüd, et ta tuleks mulle appi!"

Aga Issand vastas talle: "Marta, Marta, sa muretsed ja vaevad ennast paljude asjadega, aga tarvis on vaid üht. Maarja on ju valinud hea osa, mida ei võeta temalt ära."

Luuka 10:38–42

Maarja istus maha Issanda jalgade juurde ja kuulas. Marta oli ametis mitmesuguste toimetustega.

Me näeme selles piiblilõigus, kuidas Marta tuleb Jeesuse juurde ja ütleb Talle (parafraseerin): "Jeesus, Sa ju näed, kui palju asju meil on vaja teha! Meil pole praegu aega Sinu juures istuda ja kuulata – minul pole seda aega ja Maarjal pole praegu seda aega! Ütle talle ometi seda – et ta lõpetaks istumise, tuleks ja hakkaks tööle!"

Nii palju asju on teha ...
Pole aega ...
Pole aega, et istuda ja Sind kuulata ...

Kuivõrd adekvaatselt kirjeldavad need sõnad inimlapse elu. Meie kohustuste nimekiri tundub aeg-ajalt lõputu. On õhtuid, mil läheme magama teadmisega, et kõik, mis pidi saama tehtud, on tehtud. Ometigi on ka selliseid õhtuid, mil läheme magama teadmisega, et palju jäi tegemata.

Jõulukiire on jõudnud meie ellu, meie kogudustesse.

On palju teha – tavakohustustele lisanduvad laste jõulupeod koolides-lasteaedades, pere jõuluistumised, jõuluüritused tööl, koguduse jõuluteenistuste, jõulupidude korraldamine, sobilike kingituste leidmine jne. Jõuluaja toimetuste nimekiri võib kujuneda päris pikaks ning meie ja Jeesuse vahel võib tekkida samasugune olukord: niiiiiii palju on teha, praegu pole aega istuda Sinu jalge ees ja kuulata ...

Ometigi on Jeesuse vastus Martale selles toimetuste virvarris tõde toov ja vabastav – meie ees on valikute küsimus. Jah, kohustusi ja ülesandeid on palju, ometigi tuleb see hea osa, mida tegelikult vajame, arvata teiste oluliste tegevuste hulka ja nende seast välja valida.

Jõulud on aeg, mil maailm pöörab oma pilgu kiriku ja kristliku maailma poole – kes hardustunde otsinguist, kes harjumusest, kes vajadusest lähtuvalt. Põhjuseid on erinevaid ja mitmeid.

Neil perioodidel, mil maailma pilk on meile suunatud, on eriti oluline, et nii meie isiklik kui koguduslik elu, meie sõnad, teod ja tegemised, oleksid kantud aegade poolt, selle hea osa poolt Jeesuse jalgade ees.

Armas kirikupere, soovin ja palun meile kõigile võimalikult rahulikku jõuluaega oma armsate ja koguduse seltsis; järjepidevat hea osa valimist Jeesuse jalgade ees ja Tema kuulamist Maarja eeskujul, et igavese elu sõnad võiksid igapäevaselt jõuda meie südameni ja meie kaudu kõikide inimesteni, kelle jaoks Jeesus Kristus, Jumala Poeg siia maailma sündis.

Armastusega,
LEMME AULIS
EMK noortetöö koordinaator, Tallinna kogudus

Aeg

AEG on üks SUURIMAID KINGITUSI, mida üksteisele kinkida. Asjad kaovad, lähevad katki ja kaotatud aega ei saa kunagi tagasi. Jõulude ajal räägitakse tihti, et märgake ümbritsevat, teisi. See ei ole vale, kuid tihti unustatakse seejuures kõige lähedasemad, inimesed, kelle Jumal on meie ellu kinkinud. Ma julgustan ja kutsun sel aastal märkama oma kõige lähedasemaid ja soovin julgust südamesse, et öelda neile, kui väga sa neist hoolid ja kui väga neid armastad.

Ühiselt veedetud aeg on see, mis loob suhteid vanemate ja laste vahel, õdede ja vendade vahel. Ärgem keelakem oma kõige lähedasematele üht hindamatult väärt "asja", milleks on sinu aeg. Ärgem kadugem oma kallite jaoks jõulusaginasse, vaid väärtustagem perekonda, luues seeläbi traditsioone, mis jäävad püsima, mis on eeskujuks ja julgustuseks teistele.

VÕTKE AEGA ja näidake välja, et hoolite. Öelge välja, et armastate. Me kõik igatseme üht armastavat kallistust, kõige lähedasematelt.

Õnnistatud advendiaega
MARETA NÕMME
Noortetöö toimkonna liige Pärnu AGAPE kogudusest

Parim jõulukink

Kallid õed-vennad Kristuses!
Meil puudub praegu veel väline jõulutunne, mis julgustaks ja tuletaks meelde, et Jeesus on sündinud meie südames igaks päevaks. See meenutab, et isegi kui me seda ei näe, on Jeesus alati meiega ja see on parim jõulukink, millele võime toetuda – teadmine, et Jeesus Kristus on sündinud ja elav iga päev läbi kogu aasta.

Rõõmsat jõuluaega!
GRETE LEPA
Noortetöö toimkonna liige
Võru kogudusest

Rõõm Jeesusest ja lähedastest

Rahu ja õnnistust kõigile peatselt saabuvateks pühadeks! Soovin, et me ei unustaks kiirustades ära, milleks me jõule tegelikult peame. Nimelt tähistavad jõulud Kristuse sündi ja isegi kui Ta on andnud need päevad meile selleks, et saaksime koos lähedastega rõõmu tunda, on vaja ka Teda meeles pidada.

ERKKI VENTSEL
Noortetöö toimkonna liige Tallinna kogudusest

Valgus

Jeesus ütleb: "Mina olen maailma valgus. Kes järgneb mulle, ei käi pimeduses, vaid tal on elu valgus." (Jh 8:12)

Sel jõuluootusajal saame jagada maailmale valgust, mis Jeesus meile on kinkinud. Süütame inimeste südameid ning jagame seda valgust oma sõpradele, perele, naabritele, juhuslikele möödujatele, vaevatutele, vaestele ja paljudele teistele. Märka enda ümber inimesi, kes vajavad rõõmusõnumit Jeesusest.

"Kui süütan oma küünlast teisi küünlaid, siis tuli ei kustu, vaid valgus suureneb. Kui tunnistan oma usku teistele, mu usk ei nõrgene, vaid saab tugevamaks." (Johnson Gnanabaranam)

RIINE TIIRIK, Noortetöö toimkonna liige Reeküla kogudusest

Tallinna koguduse vennad madjarite juures

Reisihimulised vennad Allan Ventsel ja Harry Välja ning allakirjutanud külastasid 12.–15. septembril Ungarit, täpsemalt Balatoni järve ääres asuvat Revfülöpi kuurortlinnakest. Reisi ajendiks oli Ungari luterliku kiriku nägusas Ordas Lajosi koolituskeskuses peetud rahvusvaheline konverents "Kristlus Euroopas: Maa sool – maailma valgus".

Meie konverentsile kutsujaks oli Saksamaal tegutsev Evangeeliumi Levitamise Selts (*Gesellschaft zur Ausbreitung des Evangeliums, GAE*), mille üks eesmärk on evangeelsete sidemete arendamine just postsotsialistlike riikidega. Konverentse on peetud Saksamaal, Austrias, Poolas, Rumeenias, Slovakkias, Tšehhis, Sloveenias, Ukrainas, Leedus,

Allan Ventsel, Andres Kapp, Harry Välja ja Tarmo Lilleoja Tomaszów Mazowiecki luteri kiriku ees.

Foto: HARRI VÄLJA

Egeris asub Osmanite vallutuste kõige põhjapoolsem ja kõrgem minarett. Nüüd on selle otsas rist, risti all aga poolkuu. Ungaris on mitmete kirikute tornis poolkuu kohal rist, mis sümboliseerib kristliku Ungari võitu islamistliku Osmanite impeeriumi üle.

aga ka Eestis. GAE kauaaegsel esimehel Artur Ziegenhagenil on pikaaegsed sidemed ka EMK Tallinna kogudusega, mis oli mõni aasta tagasi ka seltsi korraldatud Tallinna konverentsi üks võõrustaja. Suure organisatoorse töö küllakutsujana tegi tookord GAE kontaktisik Eestis Tarmo Lilleoja. Samuti on seltsil sidemed Eesti Piibliseltsiga.

Ungari konverentsil osalenute hulgas oli evangeelseid kristlasi Eestist (lisaks metodistidele ka Eesti Piibliseltsi peasekretär Jaan Bärenson abikaasaga), Leedust, Ukrainast, Venemaalt, Poolast, Slovakkiast, Tšehhist ja Rumeeniast. Samuti osales vaimulikke Saksamaalt, Austriast ja loomulikult Ungarist. Valgevenelased jäid kahjuks tulemata seoses majandusliku kitsikusega.

Konverentsi läbiv teema oli Euroopa Liidu sekulariseerumise valupunktid. Lisaks ettekannetele peeti grupiarutelusid, mis jätkusid sageli ka söögilauas. Konverentsi päevad algasid ühise piiblilugemise ja palvusega ning lõpetati õhtupalvusega. Töökeeleks oli saksa keel, mida jõudumööda inglise keelde tõlgiti, aga muidugi avanes võimalus idapoolsete sõpradega ka vene keeles suhelda. Pühapäeval osalesid delegaadid ümbruskonna evangeelsete kirikute jumalateenistustel.

Muu hulgas oli konverentsi üks teema ka Eesti Piibliseltsi 200-aastane tegevus. Osavõtjad said näha hiljuti valminud dokumentaalfilmi "Piibel Eestis. 200 aastat Eesti Piibliseltsi" saksakeelset versiooni, mis leidis rohket positiivset tagasisidet. Mitmed ettekanded puudutasid Ungari evangeelsete kirikute ajalugu ja eluolu.

Osavõtjatele korraldati meeldiv väljasõit Balatoni ümbrusse. Eriti jäi meelde Tihany poolsaarel asuv kaunis linnake, mille südames asuvas benediktlaste kloostris säilitatakse vanimat ungarikeelset kirjalikku dokumenti aastast 1055. Samas osalesime ka Kristuse kannatusteekonda sümboliseeriva palvemäe pidulikul oikumeenilisel taaspühitse-

misel, kus lisaks kohalikele kirikujuhtidele võttis sinivereliste esindajana sõna ka Ungarit kunagi valitsenud Habsburgide dünastia pärija, Austria suurhertsog György. Jumalateenistuse muusikalist osa rikastas oikumeeniline ühendkoor ja üldlaule saatis Ungari õhujõudude orkester.

Kuna sõitsime konverentsile autoga, koostasime enne reisi kindla marsruudi, pidades silmas just olulisi aja- ja kirikuloolisi paiku Poolas, Slovakkias ja Ungaris.

Poolas külastasime omaaegset pealinna Krakówit, kus vaatasime kuningalossi Waweli linnamäel ja jalutasime juudi kvartalis, kus nägime ära ajaloolise sünagoogi ja juudi kalmistu. Samuti külastasime Poola suurimat palverännakute keskust (tähtsuselt teine palverännupaik Euroopas), Poola rahvuslikku pühamut Jasna Gorat, kus Kalwaria Zebrzydowska Czestochowa kloostris asub kuulus imettegev ikoon Czestochowa Must Madonna. Ikooniga seostatakse hulgaliselt imelisi palve läbi tervenemisi. Kloostrit külastab aastas 4 miljonit inimest. Poolas pakkus meile oma pastoraadis öömaja Tomaszow Mazowiecki linna luteri kiriku pastor Roman Pawlas.

Slovakkias ööbisime Prešovi linnas, kus asub ka Ida-Slovakkia luterliku kiriku piiskopi residents. Meile öömaja pakkunud luteri õpetaja Ondrej Koc näitas linnaekskursiooni käigus ka oma suurejoonelist kirikut. Koguduse juures tegutsevad lasteaed ja kool.

Lisaks fantastilisele Balatoni järve ümbrusele leidsime tagasiteel aega vaadata veel Budapesti, Veszprémi vanalinna, kuulsat Egeri kindlust ja muid paiku. Läbi Tatrate sõites peatusime Stara Lubovna kindluse ja vabaõhumuuseumi juures. Muidugi viibisime ka ilusa sinise Doonau kallastel.

Kokku olime Eestist eemal üheksa muljeterohket päeva. Järgmisel aastal kavandatakse GAE konverents korraldada Slovakkias, tõenäoliselt Bratislavas. Oli igati kordaläinud ja õnnistatud reis.

ANDRES KAPP, TARMO LILLEOJA
Tallinna kogudus

Foto: ANDRES KAPP

Ungari luterlaste koolituskeskus Revfülöpi kuurortlinnakeses. Sakslaste abiga hiljuti valminud kompleks jättis oma moodsa kabeli, õppekorpuse ja hotelliosaga igati meeldiva mulje.

Lapsed üheksandal suvekonverentsil

EMK tänavune suvekonverents "Võtke vastu Püha Vaim!" hõlmas igal päeval ka lasteprogrammi ja seda koguni kahes rühmas: koolieelikud ja koolilapsed. Programme valmistasid ette lastetöö tegijad Tallinnast, Pärnust, Rakverest, Viitkalt, Võrust ja Räpinast.

Ühiselt sai õppida tundma piiblit, mängida, arendada käelisi oskusi ja tunda rõõmu üksteise seltskonnast. Lisaks peeti maha värvimisvõistlus, mille parimad said autasu. Lasteprogramm kulmineerus viimasel päeval, kui iga laps pidi minema läbi taevaväravatest.

Lapsed said konverentsil osa ka tervenemisimest. Üks tüdruk, kes oli eelmisel päeval jala nikastanud, tuli longates tundi. Palvetasime ühekoos jala tervenemise eest ja tunni lõpus võttis tüdruk osa jooksumängudest – tema jalg oli täiesti tervenenud. Tänu Jumalale!

Lapsed said pöörduda tagasi kodukogudustesse paremate piiblitundjatena ning rikkamatena sõprade ja oskuse poolest usku ellu rakendada.

EGLE HOLLMAN
EMK pühapäevakooli toimkond

Fotod: EGLE HOLLMAN

Võrus alustas kaks lasterühma

Elupuu koguduse pühapäevakool alustas septembris esimest korda tööd kahes vanusegrupis: eelkoolieealised ehk 3–6-aastased õpetaja Aina Onno ja abiõpetaja Lilja Fransi juhendamisel, ning kooliealised ehk 7–12-aastased õpetaja Ove Palo ja abiõpetaja Thea Kanti käe all.

Pühapäevakooli peame jumalateenistuse ajal kaks korda kuus. Lapsed on jumalateenistuse alguses kirikus, kus lauldakse 2–3 lastelaulu ning räägitakse lastesõnum või vaadatakse lühivideo, kooliealised lapsed on kirikus kuni ülistusosa lõpuni.

THEA KANT, Võru koguduse pühapäevakooli õpetaja

Lõikustänupühal Räpinas

Tänavune sügis on tõeline kingitus. Lõikustänupühal rõõmustasime pika, värvide- ning andiderohke sügise üle. Seda tänu nautisime ja leidsime nii õuest, koguduse kaunistatud ruumidest kui ka Piiblist.

Leidsime kirjakoha Johannese 3:16. Esmalt püüdsime sõnad õigesse järjekorda saada ja siis juba rõõmustada sõnumi üle: "Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes Temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene ELU!"

Julgustame kõiki leidma ja õppima tõelist tõde Piiblist ning rakendama seda igasse päeva :-)

ELE PAJU, Räpina kogudus

Näeme ikka väikeseid

Reeküla kirikus algas pühapäevakooliaasta oktoobrist. Õppeaasta algus on toonud palju rõõmu ja elevust, sest õppetööd alustas kümme last – viis tüdrukut ja viis poissi. Oleme Jumalale tänulikud, et Ta on meie palveid kuulnud ja meid rohkesti õnnistanud.

Lapsed on vanuses 5–11 ja nendest neli on pühapäevakoolis esimest korda. Tunnid toimuvad igal pühapäeval paralleelselt jumalateenistusega, mis algab koos lastega. Igal nädalal saab üks koguduseliige lastele ja muidugi ka tervele kogudusele rääkida lastejutluse. Lastejutlustest on õppida kõigil, sest nagu öeldakse Matteuse evangeeliumis (18:3): "... kui te ei pöördu ega saa kui lapsukesed, ei saa te mitte taevariiki!" Pärast lastejutlust lähevad lapsed koos õpetajaga teisele korrusele lastetuppa pühapäevakoolitundi.

Tänavu alustas pühapäevakoolis uue õpetajana meie koguduse noortegrupi liige Marleen Koppel.

Tundides oleme kasutanud misjonikalendri teemasid, mis on lastele väga meeldinud, kuna jutustuse illustreerimiseks saab seinale ka slaide näidata. Valmistasime lastega koos isadepäeva üllatusi – meisterdasime isadele külmkapimagnetid, mille iga laps sai tähtsal päeval oma isale kinkida, samuti mõtlesime kõikidele teistele isadele, kes isadepäeval meie kirikusse tulevad.

Kogudus tänab Jumalat, et Ta on andnud meile lapsed, noored, keskealised ja vanemad inimesed. Jumala abiga suudame palju ja üheskoos moodustame täisväärtusliku perekonna. Lõpetuseks võiks kõlama jääda mõte laulutekstist: "Ärgem saagem eal nii suureks, et me väikseid ei näe ..."

REELIKA MURD
Reeküla koguduse pühapäevakooli õpetaja

Tartu laste teekond

Tartu Luuka koguduses algas pühapäevakool 8. septembril ja tänavu teeme teist aastat programmi "Lapse teekond".

Sel aastal oleme veel mängulisemad ja püüame anda lastele võimalikult palju võimalusi ise tegutseda. Näiteks keskendusime neli pühapäeva teemale "Palve": mida tähendab eestpalve, miks on väga hea ja kasulik Jumalat tänada ehk teha tänupalvet, milline palve on Jumala silmis meelepärane ja miks on oluline just koos kogudusega teha ühispalveid.

Oleme rääkinud ka sellest, et kirik ei ole üksnes hoone, millel on rist peal – kirik on eelkõige kogudus, inimesed, kes seal koos käivad. Meie moodustamegi nähtava kiriku siin maailmas. Kui me oleme koos, siis ei ole meid võimalik murda ega eemale meelitada, siis toetume teineteisele, saame üksteiselt jõudu ja meie ühispalve on võimas. Sügisesse mahub veel ka "maastikumäng" kirikus: lapsed jagunevad meeskondadesse ja peavad lahendama erinevaid ülesandeid kiriku eri kohtades.

Advendiajal tahame korraldada peo sõpradele, kes veel ei käi kirikus. Tahame nendega koos mängida, süüa kooki ja rääkida sellest, miks käime pühapäeval veel ühes koolis. Palun palvetage peo ettevalmistuste pärast ning selle pärast, et sõbrad julgeksid kirikusse tulla.

JANA TAMM
Tartu koguduse pühapäevakooli õpetaja

Foto: Tartu kogudus

Sellel pildil ongi üks kirik, mis on tehtud lastest. :)

Lastelt lastele

Juba teist aastat järjest pakib entusiastlik seltskond lapsi augustis seljakotid ja sõidab misjonile. Tänavu sai üritus teoks 13.–15. augustil.

Misjon seisneb selles, et läheme ühte EMK kogudusse. Lastetöötoimkond aitab lastel ette valmistada ürituste programmi ja kõik algabki sellega, et lapsed käivad ümbruskonnas kutseid jagamas.

2013. aastal käisime Räpina koguduses, kus organiseerisime kaks evangeelset lastehommikut ning ühe küünlavalguse ja mõtiskluste õhtu kogudusele. Lastehommikule tuli 20–30 last. Meid võtsid vastu soe ja sõbralik Räpina pastor Ele Paju ning väga koostööaltid koguduse liikmed, kes varustasid meid toiduga. Jaan tõi bussiga kohale kaugemal elavad lapsed. Aitäh kõigile panustajaile!

Mainimist väärib, et mõlemal aastal on kõige rohkem lapsmisjonäre olnud Pärnust, kust Külli Kuusemaa nad oma autoga kohale transpordib.

EGLE HOLLMAN

LÜHIINTERVJUU

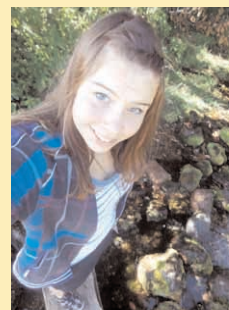

Foto: EGLE HOLLMAN

Heria Mets

HERIA METS on osalenud misjonil mõlemal aastal.

Mida lastemisjon sulle annab?

Minule annab selline üritus puhast rõõmu. Rõõmu näha teiste rõõmsaid nägusid. Rõõmu teisi õnnelikuks teha. Rõõmu teisi aidata.

Mida annab misjon kohalikule rahvale?

Ka kohalikele lastele annab see rõõmu. Aitab neil Jumalaga lähemaks saada.

Mida uut sa enda kohta avastasid?

Ma õppisin Jumalat usaldama. Ma sain temaga lähedasemaks. Sain oma hirmust üle ja tunnistasin, kuidas minust sai kristlane, ning rääkisin oma elu kõige raskemast perioodist.

Kas lähed järgmisel aastal jälle? Ja kui, siis miks?

Kindlasti. Meie misjonigrupp oli lihtsalt ideaalne. Nendega oli võrratu kõike seda korraldada. Jumala kohalolekut oli tunda. Nägin suvel, kui õnnelikud need lapsed olid, kuidas Jumal neid puudutas, ja see on juba põhjus, miks tahan kindlasti jälle minna.

Misjon Etioopias jätkub

Tänavuse aasta esimeses ajakirjanumbris kutsus Egle Hollman üles kuduma mütsikesi Etioopia vastsündinutele, üleskutse juures avaldasime ka lihtsa mütsikese kudumise õpetuse. Kuidas on misjon Etioopias edenenud?

Meie kontaktisik Etioopias Merle Voola: “Aasta on möödas, kui külastasin Soddost kümme kilomeetrit eemal asuvat Telbo kliinikut. Kuulsin, kui raske on kultuuritraditsioone muuta ja juurutada harjumust lapsi ilmale tuua turvaliselt haiglas. Üheks suuremaks takistuseks on veendumus, et haiglas sünnitades kaob õnnistus. Ka puudub enamikul võimalus osta lapsele mähkimiseks lina. Selleks kasutatakse täiskasvanute vanu riideesemeid.

Kliiniku juhataja Hildana Dawit oli mures, sest sünnitajate abipakid olid lõpukorral. Eestist saabunud toetuspakk oli suureks motivatsiooniks, et muuta kohalikku traditsiooni. Kutsun jätkuvalt üles kõiki, kellel on kodus 200 grammi lõnga – võtke vardad ja asuge kuduma mütsikesi.”

KT

Ema koos vastsündinuga: kui perre sünnib esimene laps, võtab naise ema või lähim naissugulane ta koos beebiga oma majja. Kolme kuu vältel pole emal muud kohustust kui toita ja pesta oma beebit. Selline hoolitsus välistab igasuguse kõrvalise mure ja ka selle, et emal piima ei jätku. Emapiima puudumine, mida Etioopias tuleb küll ette harva, tähendab seal vastsündinu surma.

Beebid, kes haigla tingimustes ilmale tulevad, on justkui õnnesärgis sündinud. Päris valmis õmmeldud õnnesärki nad ei saa, küll aitab lina ja mütsike jahedatel öödel kehatemperatuuri hoida.

Fotod: MERLE VOOLA

Kliiniku juhataja Hildana Dawiti üks tööülesanne on arendada kohalikes harjumust tuua oma beebi ilmale turvalises keskkonnas. Etiooplaste keskmist eluiga mõjutab just kuni 5-aastaste laste suremus. Side haiglaga, mis pärast sünnitust emale jääb, võib osutuda vägagi tähtsaks. Paljudele on sünnitamine esimene kontakt tervishoiuasutusega; just sellest saab alguse usaldus meditsiini vastu, mis tagab lapsele parema võimaluse ellu jääda. Oluline koht on ka haiglast saadud pereplaneerimisinfol. Sünnitusabi ja pereplaneerimisvahendid on tasuta kättesaadavad kõigile.

Eestis kootud või heegeldatud mütsike, mähkimislina ja seep, pakitud kilekotti koos õnnesoovi ja lipikuga, millele paki saaja märgib oma andmed.

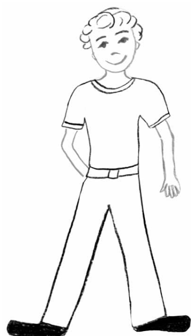
Koostanud EGLE HOLLMAN

LASTELAEGAS

1. NUPUTA

28. detsembrit tähistatakse kui süütalastepäeva. Seda seetõttu, et kuningas Heroodes, kartuses, et keegi võiks tema trooni ohustada, lasi surmata kõik kuni 2-aastased poisslapsed Petlemma piirkonnas. Õnneks oli Jumal Joosepit unes hoiatanud ja Jeesus oli selleks ajaks koos vanematega Egiptusesse põgenenud. Kas sa tead, mis relvad on meil kristlastena kurja vastu võitlemiseks? **Uuri üksi või vanema abiga Kirja efeslastele (6:13–17) ja kirjuta tavalise kristlase ümber olevate sõjariistade alla piiblist leitud nimed.**

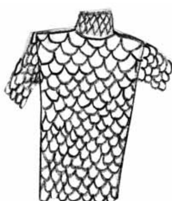

________________ ________________

________________ ________________

____

3. LEIA ÕIGE JÄRJEKORD

Saad viis jõuludega seonduvat sõna.

DULÕJU ________________

KIPOOPARK ________________

HÄHT ________________

SUUKK ________________

KIIVRU ________________

***NB!!!** Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!*

2. MEISTERDAME TRUMMI

Vaja läheb: tühjaks söödud jogurti- või kohupiimatops; puupulk või -oks; vatt või muu pehme täitematerjal; õhupallid; kumm; käärid; värviline paber ja liim.

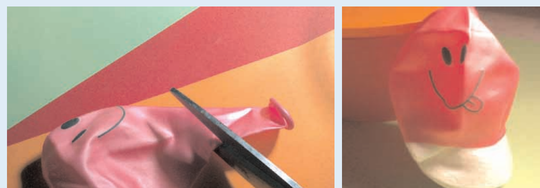
Meisterdamisõpetus: lõika õhupallil kitsas osa ära ja venita see topsile. Ümber topsi kleebi värviline paber.

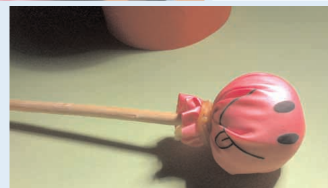

TRUMMIPULGA saad, kui lõikad taas õhupallilt kitsama osa ära ja topid õhupalli vatti või muud pehmet materjali täis ning seejärel kinnitad kummiga pulka külge. Võid teha nii mitu pulka ja trummi kui soovid. Trumm sobib jõuluüllatuseks ka väiksele õele või vennale.

Sügis Tähetornis

6. novembril valiti EMK lastekeskusele Tähetorn uus juhatus.

Juhatusse kuuluvad nüüdsest Tallinna koguduse liige Merle Tomberg ja Haapsalu koguduse liige Regina Multram. Ühtlasi avaldati seni tehtu eest suurt tänu eelmisele juhatusele, mille koosseisu kuulusid üheksa aastat lastekeskust juhtinud Mall Tamm ning Ene Pill ja Helvi Kruusmann. Lastekeskuse uus tegevjuht Marjana Luist asus ametisse juba 9. septembril.

Tänavu sügisel viis lastekeskus Facebookis läbi kampaania, millega korjati raha lastele talveriiete ja jalanõude ostmiseks. Kampaania tulemusena laekus annetusi peaaegu 500 euro eest. Paljud on toonud keskusesse laste talverõivaid. Teave lastekeskuse vajaduste kohta jõudis ka kolme Inglise kolledži õpilaseni, kes otsustasid omalt poolt panustada rõivaste ja mänguasjade kogumisse ning kutsusid keskuse tegevjuhi koolitundi Tähetorni tegevust tutvustama.

Lastekeskusest Tähetorn saab igal päeval tuge 20–25 last.

KT

ISSN 1406-2291